

**وفات حضرت فاطمه معصومه (س)**

10 ربیع الثانی سالروز وفات حضرت فاطمه معصومه (س) است.



10 ربیع الثانی سالروز وفات حضرت فاطمه معصومه (س) است.

نام شریف آن بزرگوار، «فاطمه» و مشهورترین سالروز وفات حضرت فاطمه معصومه (س) لقب ایشان «معصومه» است.

پدر بزرگوارش، امام هفتم شیعیان حضرت موسی بن جعفرعلیه السلام و مادر مکرمه اش، حضرت نجمه خاتون علیها السلام است که آن بانو، مادر امام هشتم حضرت علی بن موسی الرضاعلیه السلام نیز می باشد.

ازاین رو، حضرت معصومه با حضرت رضاعلیهما السلام از یک پدر و مادر هستند.

حضرت معصومه (س) در روز اول ذی القعدة سال ۱۷۲ هجری قمری در مدینه منوره متولد شد، دیری نپایید که در سنین کودکی، با مصیبت شهادت پدر گرامی خود در حبس هارون در شهر بغداد مواجه شدند.

از آن پس تحت مراقبت و تربیت برادر بزرگوارش، حضرت علی بن موسی الرضاعلیه السلام بزرگ شدند. در سال ۲۰۰ ه. ق در پی اصرار و تهدید مامون عباسی سفر تبعیدگونه حضرت رضاعلیه السلام به مرو آغاز شد. آن حضرت بدون این که کسی از بستگان و اهل بیت خود را همراه ببرند راهی خراسان شدند.

یک سال پس از هجرت برادر، حضرت معصومه علی ها السلام به شوق دیدار برادر، همراه عده ای از برادران و برادرزادگان به سوی خراسان حرکت کرد و در هر شهر و محلی از سوی مردم مورد استقبال واقع می شدند.

این جا بود که آن حضرت نیز همچون عمه بزرگوارشان حضرت زینب علی ها السلام پیام مظلومیت و غربت برادر گرامی شان را به مردم مؤمن و مسلمان می رساندند و مخالفت خود و اهل بیت علیهم السلام را با حکومت حيله گر بنی عباس اظهار می فرمودند.

زمانی که کاروان حضرت به شهر ساوه رسید، عده ای از مخالفان اهل بیت علیهم السلام که از پشتیبانی ماموران حکومت برخوردار بودند، سر راه را گرفتند و با همراهان حضرت وارد جنگ شدند. در نتیجه، تقریباً همه مردان کاروان به شهادت رسیدند.

حضرت فاطمه معصومه (س) در این سفر بیمار شدند و از آن جایی که دیگر امکان ادامه راه به سوی خراسان ممکن نبود، قصد شهر قم را نموده و سؤال فرمودند: از این شهر (ساوه) تا «قم» چند فرسخ راه است؟ در پاسخ گفتند: ده فرسخ. فرمودند: مرا به شهر قم ببرید؛ زیرا از پدرم شنیدم که می فرمود: «شهر قم مرکز شیعیان ما است.

بزرگان شهر قم، وقتی از این خبر مسرت بخش مطلع شدند به استقبال آن حضرت شتافتند و در روز ۲۳ ربیع الاول سال ۲۰۱ ه. ق حضرت وارد شهر مقدس قم شدند، سپس در محلی که امروز «میدان میر» نامیده می شود در جلوی منزل شخصی «موسی بن خزرج» شتر آن حضرت زانو زد و افتخار میزبانی حضرت نصیب او شد.

آن بزرگوار به مدت ۱۷ روز در این شهر زندگی نمود و در این مدت، مشغول عبادت و راز و نیاز با پروردگار متعال بود.

هم اکنون محل عبادت آن حضرت حجره ای است در مدرسه ستیه به نام «بیت النور» که محل زیارت ارادتمندان آن حضرت می باشد.

سرانجام، آن بزرگ یادگار اهل بیت علیهم السلام در روز دهم و یا دوازدهم ربیع الثانی سال ۲۰۱ ه. ق، پیش از آن که دیدگان مبارکش به دیدار برادر روشن شود، در دیار غربت و با اندوه فراوان دیده از جهان فرو بست و شیعیان را در ماتم خود به سوگ نشانند؛ و امروزه، تربت پاک آن بانوی بزرگوار اسلام قبله گاه قلوب ارادتمندان به اهل بیت علیهم السلام و

دارالشفای دلسوختگان عاشق ولایت و امامت شد.

منبع: خبرگزاری صداوسیما